

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ügyintéző jogtanácsos által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati viszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 30.M.1000/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.637.395/2008/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.637.395/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a felperes a ... Rendőr-főkapitányság ... Főosztály ... Alosztály szervezeti egységénél teljesített szolgálatot.

A Fővárosi Bíróság 22.Bf.7994/2003/10. számú 2004. január 6-án jogerőre emelkedett ítéletében 13 rendbeli hivatali visszaélés és 13 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségének elkövetését állapította meg a felperessel szemben. Az ítélet nem rendelkezett a felperes előzetes bírói mentesítéséről.

A Fegyveres Szervek I. fokú Felülvizsgáló Orvosi Bizottsága 2005. június 1-jei határozatával a motoros járőr beosztásban szolgálatot teljesítő felperes egészségügyi alkalmatlanságát állapította meg. A FÜV Bizottság a határozata jogerőre emelkedéséről 2005. július 14-ét követően tájékoztatta az alperest.

A ... rendőrfőkapitány 2005. július 4-ei parancsával a felperes szolgálati viszonyát - a hivatásos szolgálatra méltatlanság miatt -

a Hszt. 53. § c) pontjára, 56. § (2) bekezdés b) pontjára, és (6) bekezdés b) pontjára hivatkozással - felmentéssel megszüntette, utalva a Fővárosi Bíróság másodfokú jogerős büntető ítéletére.

A felperes a parancs ellen benyújtott panasza elutasítását követően az alperes felmentő intézkedése ellen keresettel élt, kérte a felmentés hatályon kívül helyezését, és az alperes kötelezését elmaradt illetménye és más juttatások megfizetésére. Igényét azzal indokolta, hogy feletteseik már megelőzőleg is tisztában voltak az ellene folyó büntetőeljárással, emiatt vele szemben azonban szankciót nem alkalmaztak, ezért jogviszonyát a FÜV Bizottság elsőfokú határozata alapján, egészségügyi alkalmatlanság miatt, és nem pedig az alperes által megnevezett méltatlanság címen lehetett volna megszüntetni. Az alperes rendeltetésellenesen járt el, intézkedésével megfosztotta a felperest - többek között - a szolgálati nyugdíj igénybevételének lehetőségétől is.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 30.M.1000/2006/33. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét. A bíróság azzal indokolta, hogy az alperes 2005. június végén, a FÜV Bizottság átiratának kézhezvételét megelőzően szerzett hivatalos tudomást a felperest érintő 2004. január 6-án jogerőre emelkedett ítéletről, amelynek folytán az alperes a Hszt. 56. § (6) bekezdés a) és b) pontjában foglaltak alapján - választási lehetőség hiányában - megalapozottan intézkedett a felperes jogviszonyának a perbeli indokkal való megszüntetéséről. Az alperes intézkedése nem vált attól rendeltetésellenessé, hogy a felperes emiatt elesett az időközben bekövetkezett egészségügyi alkalmatlanság folytán igényelhető nyugellátástól.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 55.Mf.637.395/2008/6. számú jogerős ítéletével helyes indokai alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel. Kérte, hogy a Fővárosi Bíróság jogerős ítéletét a Legfelsőbb Bíróság helyezze hatályon kívül, állapítsa meg, hogy a felperes szolgálati viszonyát az alperes jogellenesen szüntette meg, és a munkaügyi bíróságot az összecszerűség vonatkozásában utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

Arra hivatkozott, hogy a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint az önkormányzati tűzoltóság szolgálati viszonyban álló tagjai szolgálati viszonyának egyes kérdéseiről és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 9/1997.(II.12.) BM rendelet (R.) 28. §-ának a perbeli időszakban hatályos rendelkezései szerint az alperesnek a felperes elleni büntetőeljárás megindulását követően kötelező lett volna etikai eljárást indítani. E körben a fegyveres szervnek nem volt mérlegelési joga, az etikai eljárás

elmulasztása miatt a felmentés jogellenes. Ezen kívül az alperes eljárása azért volt egyúttal rendeltetésellenes is, mert bár a büntetőeljárásról tudott, a felperes munkájával egyébként elégedett lévén, ezt a jogellenes állapotot - másfél éven keresztül, amíg az számára előnyös volt - fenntartotta, és a felperes méltatlanságát "hirtelen akkor fedezte fel", amikor a felperes egészségügyi okból nyugállományba vonulhatott volna.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A fegyveres szervek hivatásos, közalkalmazotti és köztisztviselői állományának munkaköri egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasságáról, a szolgálat-, illetve keresőképtelenség megállapításáról, valamint a belügyi egészségügyi szolgálat igénybeviteléről szóló 21/2000. (VIII.23.) BM-IM-TNM együttes rendelet 1. § (3) bekezdés e) pontja szerint munkaköri alkalmassági vizsgálattal történik annak megállapítása, hogy a vizsgált személy képes-e megfelelni a meghatározott munkakörben, szolgálati beosztásban és munkahelyen végzett tevékenység által okozott megterhelésnek. Az alkalmatlanság megállapítása esetén e rendelet 35. § (1) bekezdése alapján a munkáltatónak 30 napon belül intézkedési kötelezettsége keletkezik.

Több felmondási ok egyidejű felmerülése estén a munkáltató diszkrecionális joga annak eldöntése, hogy intézkedését melyik indokra alapítja; egyéb körülmények hiányában e választása önmagában nem jelent jogellenességet. Egyebekben peradat, hogy a felperes egészségügyi alkalmatlanságát kimondó jogerős határozatról az alperes már a felmentés közlését követően értesült, ezért a felperes jogviszonyát az újabban felmerült jogcímre alapítottan már nem lehetett megszüntetni.

A felülvizsgálati kérelem szerint az alperes mindvégig tisztában volt a felperes ellen folyó büntetőeljárásról, erről tudva tekintett el az etikai eljárás megindításáról. A felperes e hivatkozásával lényegében a Pp. 206. §-a alapján megállapított tényállást vitatja amiatt, hogy az eljárás bíróságok a feltárt tények téves értelmezésével helytelenül jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes jogszerűen járt el.

E körben a munkaügyi bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs lehetőség, csak az vizsgálendő, hogy történt-e a mérlegelés során jogszabálysértést megalapozó, okszerűtlen, iratellenes következtetés (BH. 2002.29.).

A Hszt. 5. §-ában írt együttműködési kötelezettség általános előírt követelményét konkretizálja a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 3/1995.(III.1.) BM rendelet 95. § (2) bekezdés b) pontja, amely írásbeli jelentéstételi kötelezettséget ír elő az alárendelt számára, ha bűncselekmény vagy szabálysértés miatt vele szemben intézkedés történt. Az irányadó tényállás szerint a felperes ennek nem tett eleget.

Peradat, hogy S. J. rendőr alezredes 2004. június 2-án, e tárgybán kelt átirata csak 2005. június 14-én érkezett a ... Személyügyi főosztályának vezetőjéhez. Az alperes 29/A/1. sorszám alatt csatolta a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz címzett átiratát, amelyben a felperessel kapcsolatban hozott ítéletek során kívüli megküldését kérte 2005. június 1-jén, és amelynek kézhezvételét követően R. V. rendőr alezredes osztályvezető 2005. június 30-án a személyügyi intézkedések végrehajtását indítványozza.

A munkaügyi bíróság által meghallgatott F. K. tanúnak a felperes korábbi, olyan büntetőügyéről volt tudomása, amely a felperes személyi anyagának is része volt, a tanú a per tárgyát képező ügyben az alperes álláspontját erősítette meg, amikor a tudomásszerzés idejét 2005. tavaszában jelölte meg (30.M.1000/266/21. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal, utolsó bekezdés). D. M. tanú szintén megerősítette, hogy a felperes a jogerős büntetőítéletről nem készített jelentést (30.M.1000/200/33. számú jegyzőkönyv 3. oldal, 6. bekezdés).

Az eljáró bíróságok részéről E. J. tanúvallomásának mellőzése sem volt okszerűtlen, mert - a tanúnak a 30.M.1000/266/29. számú jegyzőkönyv 3. oldal 6. bekezdésében írt vallomásával ellentétben - a felperes maga sem állította, hogy a jogszabály által előírt jelentési kötelezettségének írásban tett volna eleget (30.M.1000/2006/4. számú jegyzőkönyv 3. oldal 6. bekezdés).

Fentiek alapján helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy 2005. júniusában az alperes munkáltatói jogkört gyakaorló előljárója csak az időközben megszületett, a felperes büntetőjogi felelősségét megállapító, jogerős bírósági ítéletről szerzett tudomást. A Hszt. 56. § (6) bekezdés b) pontjában írt kógens rendelkezése szerint a munkáltatónak mérlegelési lehetősége nincs, a hivatásos állomány tagjának szolgálati jogviszonyát a Hszt. 56. § (2) bekezdése alapján köteles megszüntetni, ezért erről a 9/1997.(II.12.) BM rendelet 28. § (2) bekezdése szerint az etikai eljárás mellőzésével jogszerűen intézkedett. Az alperes által készített felmentési okirat indoklása az erre vonatkozó utalást megfelelően tartalmazta.

A felperes álláspontja szerint az alperes rendeltetésellenesen választotta a szolgálati jogviszony megszüntetése indokául a

méltatlanságot, az egyidejűleg fennálló, és a felperesre
következményeiben előnyösebb egészségügyi alkalmatlanság helyett.
Az eljáró bíróságok azonban helytállóan állapították meg, hogy a
felperes méltatlanság jogcímén való felmentésére nem az alperes
rosszhiszemű magatartása folytán, rendeltetésellenesen, hanem a
Hszt. 56. § (2) bekezdése alapján kötelező munkáltatói intézkedés
folytán került sor.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3)
bekezdése értelmében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az
alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperes által le nem rótt illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM
rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja szerint az állam viseli.

Budapest, 2010. október 13.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné
s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő